

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Smochin Marcel, reprezentat de avocatul Fediuc Valentin,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Smochin Marcel împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, terț ÎMGFL nr.21 privind anularea actului administrativ individual defavorabil, obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva deciziei din 23 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 3ra-187/24
PIGD 2-22025333-01-3ra-21022024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani - jud. L. Holevițcaia
Curtea de Apel Chișinău - jud. Gh. Mîra, Gr. Dașchevici, A. Bostan

17 septembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților recursul depus de Smochin Marcel, reprezentat de avocatul Fediuc Valentin,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Diana Stănilă, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 22.02.2022, reclamantul Marcel Smochin a înaintat la Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani acțiune în contencios administrativ împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal (CNPDCP), cu participarea ÎMGFL nr. 21 în calitate de terț, solicitând:

- anularea actului administrativ individual defavorabil – Decizia nr. 218 din 04.11.2021, precum și a deciziilor emise în procedura prealabilă nr.04-14/190 din 21.01.2022 și nr. 02/1-06/211 din 24.01.2022,
- obligarea pârâtului la emiterea unui act administrativ individual favorabil și repararea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a arătat că, la 20.08.2021, a depus la CNPDCP o plângere prin care a reclamat prelucrarea contrară legii a datelor sale cu caracter personal și ale părinților săi decedați, Smochin Ion și Smochin Tamara, de către ÎMGFL nr. 21 cu ocazia pregătirii și depunerii unei cereri de chemare în judecată privind pretinse datorii, susținând că prelucrarea nu are temei întrucât el nu are datorii față de ÎMGFL nr. 21 și nu a fost somat pentru clarificarea situației.

3. Prin Decizia nr. 218 din 04.11.2021, comunicată reclamantului la 15.12.2021, CNPDCP a constatat inexistența unei încălcări a Legii nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal de către ÎMGFL nr. 21, reținând că accesarea și prelucrarea datelor reclamantului au avut un scop legitim, respectiv întocmirea și depunerea unei cereri de chemare în judecată.

4. La 10.01.2022, nefiind de acord cu soluția de refuz, Marcel Smochin a depus cerere prealabilă prin care a solicitat anularea Deciziei nr. 218 din 04.11.2021 privind constatarea lipsei încălcării prevederilor Legii nr. 133/2011 de către ÎMGFL nr. 21, reexaminarea plângerii nr. S-505/21 din 20.08.2021 și repararea prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei.

5. Prin răspunsul nr. 04-14/190 din 21.01.2022, CNPDCP a respins cererea prealabilă, indicând că reclamantul trebuia să utilizeze o altă cale de atac a actului administrativ decât cea menționată în Decizia nr. 218 din 04.11.2021. Răspunsul a fost recepționat de Marcel Smochin la 27.01.2022, prin corespondență poștală recomandată.

6. Reclamantul nu este de acord cu actul administrativ – Decizia CNPDCP nr.218 din 04.11.2021 – și cu răspunsul la cererea prealabilă nr. 04-14/190 din 21.01.2022.

7. Invocând art. 43 alin. (1) Cod civil, art. 3, art. 5 alin. (1), art. 9 și art. 27 alin.(5) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, precum și art. 166 alin. (2) lit. b), c), art. 21 alin. (3), art. 118 alin. (1) și (3), art. 119 alin. (1), art. 120 alin. (1) lit. f) și h), art. 124 și art. 139 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, reclamantul arată că a formulat plângere la CNPDCP prin care a semnalat prelucrarea contrară legii a datelor sale cu caracter personal și ale părinților săi decedați, Smochin Ion și Smochin Tamara.

8. Deși actul administrativ contestat se pronunță asupra prelucrării datelor reclamantului Marcel Smochin, în condițiile în care CNPDCP a reținut existența succesiunii după părinții decedați, autoritatea nu a adoptat nicio soluție referitoare la prelucrarea datelor cu caracter personal ale defuncțiilor și nici cu privire la derularea procedurii administrative în raport cu aceștia. O astfel de omisiune denotă că procedura administrativă nu a fost desfășurată și finalizată integral, ceea ce împiedică menținerea actului final.

9. Totodată, CNPDCP a constatat explicit că ÎMGFL nr. 21 a prelucrat datele cu caracter personal ale petentului prin accesări din registrele ASP, fără a identifica registrul vizat, frecvența accesărilor și probele concrete care atestă accesarea și prelucrarea. Această lipsă de clarificare echivalează cu nerespectarea obligației legale a autorității de a desfășura procedura administrativă în mod eficient, în vederea stabilirii complete a circumstanțelor necesare soluției finale. În consecință, Decizia nr. 218 din 04.11.2021 este insuficient motivată, iar soluția reținută nu poate fi considerată întemeiată.

10. Reclamantul susține că art. 166 CPC nu instituie obligația reclamantului de a prezenta în instanță datele cu caracter personal ale pârâtului, astfel cum acestea sunt reglementate de art. 9 din Legea privind protecția datelor cu caracter personal. Comunicarea unor date cu caracter personal cu funcție de identificare generală a pârâtului, inclusiv IDNP, ține de prerogativa exclusivă a instanței de judecată și a persoanei cu statut procesual de pârât, iar nu de obligația reclamantului. În aceste condiții, ÎMGFL nr. 21 nu era în drept să acceseze și să prelucreze datele personale ale lui Marcel Smochin și ale părinților săi decedați, fără consimțământul acestora, fiind îndreptățit doar să utilizeze informațiile esențiale de identificare – numele sau denumirea pârâtului, domiciliul ori sediul, precum și date de contact, dacă acestea se află la dispoziția reclamantului. Or, CNPDCP a reținut expres că Marcel Smochin nu și-a dat consimțământul pentru accesarea și prelucrarea datelor sale cu caracter personal de către ÎMGFL nr. 21. Din această cauză, reclamantul nu a beneficiat de protecția conferită de lege, fiind încălcat dreptul său la respectarea vieții private și la protecția datelor cu caracter personal.

11. Totodată, reclamantul consideră că prin conținutul Deciziei nr. 218 din 04.11.2021 a fost plasat într-o situație de incertitudine juridică referitoare la modalitatea de exercitare a căii de atac, ceea ce a afectat direct dreptul său constituțional de acces liber la justiție. Întrucât, potrivit art. 119, art. 124 și art. 139 Cod administrativ, autoritatea publică are obligația de a comunica în mod clar și valabil modul de exercitare a căii de atac, omisiunea CNPDCP de a o face în decizia contestată, dublată de schimbarea ulterioară a conținutului acesteia prin răspunsul la cererea prealabilă nr. 04-14/190 din 21.01.2022, fără reluarea procedurii administrative sau modificarea actului primar, plasează reclamantul într-un risc real de încălcare a dreptului său la un proces echitabil.

12. În plus, conform art. 167 alin. (4) Cod administrativ, în situația în care prin cererea prealabilă se solicită și repararea prejudiciului, cererea referitoare la prejudiciu urmează a fi examinată separat, în cadrul unei proceduri administrative distincte de către autoritatea publică emitentă.

13. Prin răspunsul nr. 02/1-06/211 din 24.01.2022, CNPDCP l-a informat pe reclamant că nu recunoaște existența vreunui prejudiciu, motivând că solicitarea formulată prin cererea prealabilă nu a fost susținută prin probe. Totuși, soluția de respingere a fost fundamentată pe propria apreciere a activității autorității, printr-o formulare generală, lipsită de referințe la fapte și circumstanțe concrete, ceea ce denotă caracterul incert și nefundamentat al acesteia. Reclamantul consideră neîntemeiate susținerile privind lipsa vinovăției în cauzarea prejudiciului, câtă vreme însăși procedura administrativă a fost derulată în mod defectuos.

14. Astfel, prin încălcarea dreptului său la protecție legală de către autoritatea publică competentă în materia protecției datelor cu caracter personal și prin nefinalizarea unei proceduri administrative complete și motivate, Marcel Smochin a rămas în situația de a se simți lipsit de garanțiile legii. Starea de anxietate generată de pasivitatea CNPDCP în exercitarea atribuțiilor de protecție a drepturilor sale de contribuabil și cetățean constituie, în sine, o atingere adusă drepturilor sale fundamentale. În consecință, reclamantul susține că a suferit un prejudiciu moral, pe care îl estimează la suma de 50 000 lei, sumă a cărei încasare o solicită din contul pârâtului.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

15. Prin încheierea Judecătoriai Chișinău (sediul Rîșcani) din 19.04.2023, s-a declarat inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ a reclamantului Marcel Smochin împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, în partea încasării prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei.

16. Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Rîșcani) din 19.04.2023, acțiunea în contencios administrativ a reclamantului Marcel Smochin împotriva Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil - decizia nr.218 din

04.11.2021 și a deciziilor adoptate în procedură prealabilă – nr.04-14/190 din 21.01.2022 și nr.02/1-06/211 din 24.01.2022, obligarea emiterii unui act administrativ individual favorabil, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

17. la 20.04.2023, Smochin Marcel a declarat apel asupra hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 19.04.2023.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

18. Prin decizia din 23 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul depus de Smochin Marcel. S-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău sediul Rîșcani din 19 aprilie 2023.

19. În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că „prelucrarea datelor cu caracter personal” include orice operațiune sau set de operațiuni efectuate asupra acestor date, prin mijloace automatizate ori neautomatizate, precum: colectarea, înregistrarea, organizarea, stocarea, păstrarea, restabilirea, adaptarea ori modificarea, extragerea, consultarea, utilizarea, dezvăluirea prin transmitere sau diseminare în orice mod, alăturarea ori combinarea, blocarea, ștergerea sau distrugerea.

20. ÎMGFL nr. 21 din mun. Chișinău, aflată în procedura falimentului, are responsabilitatea recuperării creanțelor aferente serviciilor locative și comunale, iar printre debitorii evidențiați s-au regăsit și proprietarii apartamentului nr. 53 din str. Calea Orheiului 111/4, mun. Chișinău, identificați prin extrasul din Registrul bunurilor imobile ca fiind Smochin Ion și Smochin Tamara. După decesul acestora, moștenitor a devenit Marcel Smochin.

21. Totodată, instanța de apel a reținut că ÎMGFL nr. 21 este înregistrată în Registrul de evidență al operatorilor de date cu caracter personal sub nr. 0002757-001, scopul declarat al prelucrării fiind colectarea debitelor/recuperarea creanțelor (f. 22–26 din dosarul administrativ). În aceste condiții, în urma decesului chiriașilor principali, ÎMGFL nr. 21 a prelucrat datele personale ale reclamantului Marcel Smochin, în calitate de unic moștenitor al patrimoniului părinților săi, iar accesarea datelor din registrele ASP a fost efectuată în vederea realizării interesului legitim al operatorului de a-și exercita atribuțiile legale de recuperare a creanțelor, respectiv pentru întocmirea cererii de chemare în judecată și înaintarea acesteia în instanță.

22. Instanța de apel a subliniat că operațiunile de prelucrare a datelor cu caracter personal ale lui Marcel Smochin – constând în accesarea de către ÎMGFL nr. 21 a registrelor de stat gestionate de Agenția Servicii Publice și în utilizarea ulterioară a numelui, prenumelui, patronimicului, anului nașterii, adresei de domiciliu și codului personal (IDNP) în cererea de chemare în judecată – au fost realizate în vederea unui scop determinat, explicit și legitim (pregătirea și înaintarea acțiunii în

procedura falimentului), iar prelucrarea ulterioară a fost compatibilă cu scopul inițial. Prin urmare, operațiunile de prelucrare au fost conforme cu Legea nr.133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

23. Referitor la susținerea lui Smochin Marcel potrivit căreia CNPDCP a invocat art. 166 CPC fără a arăta dacă ÎMGFL nr. 21 putea indica datele de contact ale pârâtului pe altă cale decât prin prelucrarea datelor cu caracter personal, instanța de apel a constatat că această critică este neîntemeiată. Normele art. 166–167 CPC impun reclamantului respectarea unor condiții de formă și de conținut ale cererii pentru valorificarea unui drept sau pentru constatarea existenței ori inexistenței unui drept. În special, art. 166 alin. (2) lit. c) și c¹) CPC cere indicarea numelui/denumirii pârâtului, a domiciliului/sediului și, după caz, a numărului de telefon, fax, adresei de e-mail sau a altor date de contact ale pârâtului, în măsura în care reclamantul dispune de acestea.

24. Instanța de apel a mai statuat că Legea nr. 133/2011 reglementează raporturile juridice privind prelucrarea datelor cu caracter personal incluse ori destinate a fi incluse într-un sistem de evidență, realizată integral sau parțial prin mijloace automatizate, precum și prin mijloace neautomatizate, scopul actului normativ fiind protejarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, în special a dreptului la viață intimă, familială și privată.

25. Curtea de Apel Chișinău a menționat că ÎMGFL nr. 21 a arătat că vizualizarea datelor a constituit unica modalitate prevăzută de lege pentru a verifica legalitatea chemării în judecată a persoanelor responsabile de achitarea datoriilor acumulate, în contextul neridicării somațiilor de către chiriași.

26. Instanța de apel a reținut că aceste argumente ale apelantului sunt denaturate, întrucât, potrivit art. 5 alin. (5) lit. e) din Legea nr. 133/2011, consimțământul subiectului datelor nu este necesar atunci când prelucrarea este indispensabilă realizării unui interes legitim al operatorului sau al terțului căruia i se dezvăluie datele, cu condiția ca acest interes să nu prejudicieze drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei vizate. S-a constatat, totodată, că ÎMGFL nr. 21 a respectat cerințele de securitate a datelor și nu a divulgat informațiile către terți, prelucrarea fiind realizată exclusiv în scopul întocmirii acțiunii în instanță.

27. În același sens, având în vedere definiția „destinatarului” din art. 3 al Legii nr. 133/2011, instanțele judecătorești cărora li se comunică date în exercitarea competențelor legale nu sunt considerate destinatari.

28. Prin urmare, instanța de apel a stabilit că CNPDCP a reținut în mod întemeiat că operațiunile de prelucrare a datelor personale ale lui Marcel Smochin (nume, prenume, patronimic, anul nașterii, domiciliu, IDNP), în contextul formulării cererii de chemare în judecată, au urmărit individualizarea și identificarea corectă, de către instanță, a persoanei împotriva căreia se formulează pretențiile.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

29. La 23 ianuarie 2024, Smochin Marcel, reprezentat de avocatul Fediuc Valentin a declarat recurs împotriva deciziei din 23 ianuarie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi decizii privind admiterea acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

30. Recurentul susține că hotărârile instanțelor inferioare se întemeiază pe o apreciere eronată a probelor și pe menținerea unei soluții nelegale, întrucât CNPDCP nu și-a îndeplinit obligația de a desfășura o investigație efectivă și completă asupra prelucrării datelor.

31. Deși autoritatea a confirmat existența prelucrării de către ÎMGFL nr. 21 (accesare din registrele ASP și utilizare ulterioară la redactarea unei acțiuni), nu a identificat registrul concret consultat, frecvența accesărilor, trasabilitatea tehnică și nici temeiul juridic aplicabil pentru fiecare operațiune, limitându-se la invocarea generică a scopului „întocmirii și depunerii cererii de chemare în judecată”. O asemenea motivare este, în viziunea recurentului, insuficientă pentru a acoperi exigențele Legii nr. 133/2011 privind legalitatea, proporționalitatea și necesitatea prelucrării, inclusiv verificarea consimțământului sau a unui temei exceptiv clar determinat de lege.

32. Recurentul mai arată că poziția acceptată de instanța de apel – potrivit căreia, în baza contractului cu ASP, ÎMGFL nr. 21 ar fi avut un „drept nelimitat” de a prelucra datele fără consimțământ – este arbitrară și contrară cadrului legal, întrucât accesul la registre nu exonerează operatorul de a demonstra, pentru fiecare categorie de date (în special IDNP), existența unui temei specific de prelucrare și respectarea principiului minimizării. Simplul fapt că instanța de judecată, ca autoritate publică, nu este „destinatar” în sensul Legii 133/2011 nu validează preluarea inițială a datelor: legalitatea trebuie analizată la momentul „achiziției” și preluării datelor de către operator, în faza precontencioasă, iar nu doar la momentul utilizării lor în dosar. În acest sens, recursul invocă și jurisprudență potrivit căreia transmiterea către instanță nu înlătură obligația operatorului de a respecta toate garanțiile legale anterior sesizării instanței.

33. În raport cu Codul de procedură civilă, recurentul subliniază că art. 166–167 și 186 CPC impun reclamantului indicarea datelor de identificare și de contact ale pârâtului numai „în măsura în care dispune de acestea”, fără a crea o obligație de a colecta sau prelucra date personale sensibile sau cu funcție de identificare generală (precum IDNP) ale părții adverse. A admite contrariul ar echivala cu transferarea către orice reclamant privat a unei competențe de prelucrare care, potrivit legii, cere consimțământul persoanei vizate ori un temei legal strict. Din perspectiva recurentului, CNPDCP a validat formal demersul ÎMGFL nr. 21 fără a verifica efectiv dacă interesul invocat (recuperarea creanțelor) depășea testul necesității și

proportionalității și fără a clarifica de ce nu puteau fi utilizate mijloace mai puțin intruzive. În consecință, se solicită casarea hotărârii și a deciziei administrative pentru nemotivare și lipsă de analiză completă a legalității prelucrării, cu trimiterea cauzei spre reexaminare ori cu obligarea autorității la adoptarea unui nou act motivat în drept și în fapt.

POZIȚIA INTIMATULUI

34. Pe 5 martie 2024, ÎMGFL nr. 21 a depus referință la recurs, solicitând declararea acestuia ca inadmisibil.

35. La 7 mai 2024, Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal a depus referință, solicitând respingerea acestuia, ca fiind neîntemeiat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

36. Art. 244 alin. (1) din Codul administrativ:

„Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

37. Art. 245 din Codul administrativ:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

38. Art. 245¹ alin. (1) din Codul administrativ:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

39. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) din Codul administrativ:

„Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Recursul se declară inadmisibil în special când: recursul este vădit neîntemeiat.”

ASPECTE DE PROCEDURĂ

40. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată avocatului Fediuc Valentin la data de 19 februarie 2024, prin intermediul poștei electronice, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la dosar (f.d. 175).

41. Cererea de recurs a fost depusă la data de 23 ianuarie 2024, respectând termenul legal prevăzut. Prin urmare, recursul a fost formulat în conformitate cu prevederile art. 245 din Codul administrativ.

MOTIVAREA INSTANȚEI

42. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea sau inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească, în condițiile Codului administrativ, exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil, bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele pre citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

43. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

44. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

45. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs de Smochin Marcel, reprezentat de avocatul Fediuc Valentin, nu se încadrează în temeuriile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

46. Recurentul și-a întemeiat cererea de recurs pe prevederile art. 245¹ alin. (1) lit. b) și d) din Codul administrativ, care nu pot fi reținute de către Completul de judecată, întrucât nu sunt întrunite condițiile legale pentru aplicarea acestor prevederi. În ceea ce privește lit. b), recurentul nu a demonstrat că admiterea recursului ar fi necesară pentru consolidarea jurisprudenței Curții Supreme de Justiție. Nu sunt invocate hotărâri contradictorii ale instanțelor naționale cu privire la problema de drept dedusă judecării, iar recursul nu evidențiază o practică

neunitară sau incertă care ar justifica o intervenție a instanței supreme în vederea clarificării sau uniformizării interpretării normelor legale. Simpla nemulțumire față de modul în care instanța de apel a interpretat și aplicat legea nu echivalează cu necesitatea consolidării jurisprudenței, în lipsa unei demonstrații concrete privind existența unei instabilități sau incoerențe jurisprudențiale.

47. Referitor la invocarea lit. d), completul de judecată reține că hotărârea instanței de apel nu este arbitrară și nu se bazează pe o apreciere vădit nerezonabilă a probelor. Dimpotrivă, instanța de apel a examinat în mod detaliat și motivat toate susținerile apelantului și a stabilit, în baza probatoriului administrat, că prelucrarea datelor cu caracter personal s-a realizat în temeiul legii, în mod automatizat, în scopul menținerii actualizate a Registrului alegătorilor. Aprecierea probelor a fost realizată în limitele rolului activ al instanței și în conformitate cu standardele impuse de Codul administrativ și legislația privind protecția datelor cu caracter personal. Nu s-a demonstrat că instanța ar fi ignorat probe esențiale sau că ar fi acordat un caracter disproporționat unor fapte, astfel încât să rezulte o interpretare vădit arbitrară. Criticile formulate de recurent se limitează la reluarea poziției sale procesuale și nu indică în mod convingător existența unei erori flagrante de apreciere sau a unui exces de putere din partea instanței de apel. Prin urmare, recursul nu poate trece testul de admisibilitate prevăzut de art. 245¹ alin. (1) lit. b) și d), nefiind întrunite condițiile legale pentru a justifica o intervenție a instanței supreme în controlul de legalitate al deciziei atacate.

48. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

49. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

50. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

51. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins

argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

52. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție subliniază că admisibilitatea recursului trebuie analizată în contextul rolului și funcției legale atribuite instanței judecătorești supreme, care constau, în principal, în asigurarea aplicării și interpretării unitare a legii în soluționarea cauzelor de contencios administrativ. În acest sens, orice cerere de recurs trebuie să fie motivată în concordanță cu aceste principii fundamentale, pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes.

53. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO Golder c. Regatul Unit, 1975, §38; Stanev c. Bulgariei [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO Luordo c. Italiei, 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO Levages Prestations Services c. Franței, 1996, §45).

54. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO Botten c. Norvegiei, 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO Helters c. Suediei, 1991, §31, 36).

55. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin. (2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Smochin Marcel, reprezentat de avocatul Fediuc Valentin.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă